

ОБРАЗАЦ 5

АКАДЕМИЈА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА - СИРМИЈУМ

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ЗАВРШНОГ МАСТЕР
РАДА

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:
1. Датум и орган који је именовао комисију: 25.02.2026. године, Наставно-стручно веће Високе школе струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица.
2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, и назив високе школе струковних студија и установе у којој је члан комисије запослен:
3. др Марта Дедај, доктор педагошких наука, професор струковних студија, педагогија, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица др Тања Панић, професор струковних студија, психологија, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица Љиљана Шарковић, Стручни сарадник -педагог у ПУ „Пчелица“, Сремска Митровица
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:
1. Име, име једног родитеља, презиме: Јасмина, Радован, Жабић
2. Датум рођења, општина, Република: 28.08.1972. Сремска Митровица, Република Србија
3. Година уписа на мастер струковне студије, студијски програм: Струковни мастер васпитач, 2024.

III НАСЛОВ ЗАВРШНОГ РАДА:

ИЗАЗОВИ И ПРЕПРЕКЕ У САРАДЊИ ПОРОДИЦЕ И ВАСПИТАЧА ТОКОМ ТРАНЗИЦИЈЕ ДЕТЕТА ИЗ ЈАСЛИЦА У ВРТИЋ

IV ПРЕГЛЕД ЗАВРШНОГ РАДА:

Мастер рад кандидата Јасмине Жабић је обима 58 страна. Текст завршног мастер рада је подељен на следећа сва поглавља Увод, Теоријски део, Методологија истраживања, Резултати истраживања и дискусија, Предлог промена у пракси, Закључак, Литература, Прилози.

У *теоријском делу рада* разматра се појам транзиције деце из јаслица у вртић као важног развојног и педагошког процеса. Приказане су основне карактеристике транзиције, разлика између транзиције и адаптације, као и фактори који утичу на успешно прилагођавање детета новом окружењу. Посебна пажња посвећена је припреми детета, улози предшколске установе, сарадњи породице и васпитача и значају системске подршке током периода преласка из јаслица у вртић. Разматрају се активности и мере које доприносе обезбеђивању континуитета у васпитању и образовању, смањењу стреса и јачању осећаја сигурности код детета. Теоријски оквир указује да је успешна транзиција резултат заједничког деловања детета, породице, васпитача и предшколске установе, што представља основу за квалитетну адаптацију и даљи развој детета.

У *методолошком делу* рада дефинисани су предмет, циљ, сврха и задаци истраживања, као и методе, технике и инструменти за прикупљање и обраду података. Циљ истраживања био је да се испитају најчешћи изазови и препреке у сарадњи породице и васпитача током транзиције детета из јаслица у вртић, као и да се идентификују могући начини њиховог превазилажења ради обезбеђивања континуитета у развоју и стварања подржавајућег окружења за дете. Истраживање је спроведено у Предшколској установи „Пчелица“, у објекту „Чуперак“, на пригодном узорку од 54 испитаника, који су чинили 34 родитеља деце у периоду транзиције из јаслица у вртић, 10 васпитача јаслених група и 10 васпитача вртићких група. Подаци су прикупљени техником анкетирања применом структурисаних упитника за родитеље и васпитаче, а обрађени су применом дескриптивне статистике и квалитативне анализе одговора на питања отвореног типа.

Резултати истраживања указују да се сарадња између породице и васпитача током транзиције детета из јаслица у вртић најчешће процењује као задовољавајућа, али са јасно уоченим областима које захтевају унапређење. Анализа одговора родитеља показује да је најзначајнији изазов процес адаптације детета на нову средину, који се испољава кроз емоционалне реакције, одвајање од родитеља и потребу за сигурношћу. Поред тога, родитељи указују и на делимичну информисаност о самом току транзиције, што утиче на њихов осећај сигурности и поверења у установу. Резултати такође показују да се комуникација између породице и васпитача најчешће одвија путем дигиталних канала, пре свега Вибер група, док је непосредна комуникација у виду индивидуалних разговора мање заступљена. Иако дигитална комуникација омогућава брзу размену информација, она не обезбеђује увек довољну дубину у разумевању дететових потреба, што се препознаје као једно од ограничења постојеће праксе. Са становишта васпитача, резултати указују на постојање различитих искустава у погледу квалитета сарадње са родитељима. Део васпитача процењује сарадњу као добру, док други указују на присутне потешкоће, пре свега у виду недовољне ангажованости родитеља и повремених комуникацијских баријера. Ипак, у оба случаја препознаје се значај потребе за већим укључивањем родитеља у сам процес транзиције. Један од важних налаза истраживања јесте да и родитељи и васпитачи препознају потребу за бољом информисаношћу, већом учесталошћу директне комуникације и јаснијим дефинисањем очекивања у процесу адаптације. Такође, уочава се сагласност око значаја постепеног и планираног приступа транзицији, који омогућава детету сигурније прилагођавање новој средини. На основу добијених резултата истраживања може се закључити да кључни фактори успешне транзиције укључују квалитетну комуникацију, партнерски однос породице и установе, као и индивидуализован приступ сваком детету.

У мастер раду се наводе *предлози промена у пракси* који обухватају унапређење квалитета сарадње породице и васпитача током транзиције детета из јаслица у вртић. Полази се од потребе да се родитељи благовремено и систематично информишу о свим аспектима процеса транзиције, што подразумева јасне смернице о адаптацији, организацији рада у групи, дневном ритму и очекивањима од детета. У том циљу предлаже се организовање уводних родитељских састанака и припрема информативних материјала који би били доступни пре почетка и током адаптације. Посебан значај придаје се јачању директне комуникације између родитеља и васпитача, кроз редовне индивидуалне разговоре. Ови сусрети омогућавају детаљнију размену информација о детету, његовим потребама, емоционалном стању и напретку у адаптацији, што доприноси бржем уочавању евентуалних тешкоћа

и адекватном реаговању. Транзиција се посматра као процес који треба да буде постепен и планиран, уз флексибилно прилагођавање темпу сваког детета. Предлаже се организовање фазне адаптације која обухвата краће боравке, постепено продужавање времена у групи и постепено укључивање детета у све активности. Истиче се значај развијања партнерског односа са родитељима кроз различите облике сарадње, као што су радионице, заједничке активности и „отворени дани“ у групи. Овакви облици рада доприносе јачању поверења, бољем међусобном разумевању и активнијем укључивању родитеља у васпитно-образовни процес. Поред тога, наглашава се потреба за континуираном едукацијом родитеља и васпитача о специфичностима транзиције и развоју комуникационих вештина. Едукација доприноси смањењу неусклађених очекивања и унапређењу сарадње. Као кључна практична активност предлаже се увођење Плана индивидуализације током транзиције, који би обухватао потребе детета, циљеве адаптације, планиране активности, улоге родитеља и васпитача, као и праћење и евалуацију напретка детета. Овај план би омогућио систематичан и индивидуализован приступ сваком детету.

У поглављу *Литература* представљен је списак свих стручних радова, истраживања и других релевантних извора који су коришћени током израде мастер рада.

V ВРЕДНОВАЊЕ ЗАВРШНОГ МАСТЕР РАДА:

Мастер рад написан је у складу са образложењем датим у пријави теме мастер рада. Текст мастер рада садржи све битне елементе и на јасан и разумљив начин приказује теоријске поставке и резултате истраживања. Стручни допринос овог мастер рада огледа се у систематизацији и продубљивању сазнања о значају сарадње породице и васпитача у периоду транзиције детета из јаслица у вртић. Рад доприноси бољем разумевању конкретних изазова који се јављају у пракси, посебно у домену комуникације, информисаности и усклађивања очекивања између актера васпитно-образовног процеса. Посебан допринос огледа се у идентификацији улоге дигиталних алата у комуникацији, уз указивање на њихове предности и ограничења у односу на директну, непосредну комуникацију. Рад такође наглашава значај планиране и постепене транзиције, као и потребу за већим укључивањем родитеља у свакодневни живот групе. Један од значајних стручних доприноса јесте и предлог увођења Плана индивидуализације током транзиције, који представља практичан инструмент за праћење адаптације детета и усклађивање активности са његовим потребама. Овим се доприноси развоју инклузивнијег и флексибилнијег приступа у предшколској пракси. Мастер рад има и применљиву вредност јер нуди конкретне смернице за унапређење сарадње породице и установе, што може допринети квалитетнијем васпитно-образовном раду и успешнијој адаптацији деце у периоду транзиције.

VI КОНАЧНА ОЦЕНА ЗАВРШНОГ РАДА И ПРЕДЛОГ:

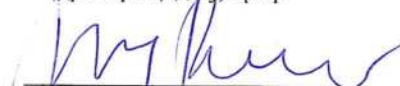
На основу укупне оцене рада, комисија предлаже:

- да се завршни рад прихвати а кандидату одобри одбрана
- да се завршни рад враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
- да се завршни рад одбија

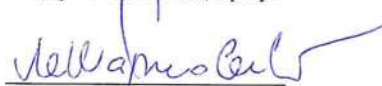
ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Марта Дедај, проф.

Др Тања Панић, проф.

Љиљана Шарковић